

men de maae forandres til blotte Toldinspec-
teurer eller blotte Toldcasfererer. Men der-
næst er det indlysende, at hvis den nye Ind-
retning skal beroe paa Vacance, vil det næsten
ikke være muligt at indføre den. Det vilde
være et yderst sjældent Tilfælde, at baade Ins-
pecteur og Casferer = Embedet til samme Tid
blive ledige, og naar nu Casfereren afgaaer,
faa kan der ikke i hans Sted besikkes en ny
Casferer, uden at perpetuere den Indretning,
at der skal være en Inspecteur og Casferer,
ei heller kunde der, saalænge Inspecteuren er
til, besikkes en Toldforvalter, som faaer en
Andeel af den Embedsmands Forretninger, som
vedbliver i Embedet. Det synes altsaa, at
det vel kan være nødvendigt, at der, idetmindste
saasnart en af Embedsmændene afgaaer, gjøres
en Forandring deri. Denne Forandring kan
vistnok ofte bestaae i, og man kunde maafee
troe, at det var ønskeligt, at den saagodisom
altd kunde bestaae i, at den Embedsmand,
som blev tilbage, kunde overtage det vacante
Embede i sin forandrede Organisation, og at
altsaa Embedet, naar enten Toldcasfereren
eller Toldinspecteuren bliver tilbage, kunde blive
forvandlet til et Toldforvalterembede. Men der-
ved møder den Bæmselighed, at det aldeles ikke er
sagt, at den Embedsmand, der bliver tilbage,
være sig Inspecteuren eller Casfereren, er vil-
lig eller skikket til at paatage sig de Forret-
ninger, som den Anden hidtil har udført; thi
dersom det er Toldcasfereren, som gaar af,
vil der maafee for Toldinspecteuren møde den
Bæmselighed, at han ikke er istand til at stille
den Sikkerhed, som udfordres til at være Kasse-
betjent, og det kan ogsaa være, at han af
andre Hensyn ikke finder sig skikket til at være
Regnskabsfører, og omvendt kan det være, at
Casfereren og netop den længe indøvede, or-
dentlige og paalidelige Casferer kan være
uskikket til at paatage sig et Embede, der kræ-
ver stor Marvagenhed og Nidhærdighed og idelig
Bevægelse, isædetfor at han hidtil har ført et
siddende Liv, et Embede, som ogsaa kan med-
føre mange Bryderier, han ikke før har kjendt
til. Det er altsaa uvisst, hvorvidt den tilbage-
blevne Embedsmand kan faae det samlede Em-
bede. Jeg troer altsaa virkelig, at der kan
være forskellige Veie, som der kan være Spørgs-

maal om. Jeg vil gjerne troe, at man end
ikke kommer dertil ad nogen almindelig Regel,
men maa overlade det til Regjeringen, til
Ministeriet at forholde sig i dette Tilfælde, som
Statens Lærv og Retfærdighed og Billighed
imod de paagjældende Embedsmænd udfordrer,
men det forekommer mig dog, at den hele Op-
gave, som her er, skulde stilles Rigsdagen klart
for Die, at det skulde komme til dens Bevidst-
hed, at her bliver virkelig Meget, som man
maa overlade til en meget discretionair Afgjøl-
relse, og det har været min Hensigt ved at
fremsætte disse Betragtninger, deels for mit
eget Vedkommende, at det maatte blive klart,
at disse Betragtninger ere komne til min Be-
vidsthed, og deels forat de ogsaa, forsaavidt
det ellers maatte behøves, maatte bringe An-
dre til at reflectere derover, og endelig bevirke,
hvad der var det Ønskelige, at den høitærede
Finantsminister kunde og vilde opklare det, ef-
ter mine Tanker, temmeligt mørke Punkt i den
hele Sag.

Finantsministeren: Det forekommer
mig dog, jo meer jeg overveier den ærede Rigs-
dagsmands Øttringer, at der virkelig er idet-
mindste en Forskjel imellem os med Hensyn til
Udtryksmaaden. Den ærede Rigsdagsmand
vil, at Lovudkastet skulde i Tilfælde, som det
foreliggende, udtrykke sig meget omstændeligen,
og deels i sine Paragrapher, deels i Motiverne,
bringe ethvert Spørgsmaal klart frem for Rigs-
dagens Overveielse; men Rigsdagen maatte,
som den ærede Talers Foredrag viser, netop
væsentlig gjøre sig Sagen klar, ved at lægge
Mærke til, om det endogsaa kun var et enkelt
Ord i Lovudkastet. Lovudkastets Tanke og
Plan er kun at berøre det Allernødvendigste,
uden hvilket Regjeringen ikke kan handle, og
Lovudkastet stiller sig vist ikke den Opgave, at
opregne i en omstændelig Udtryksmaade alle
de forskellige directe og indirecte Beslutninger
eller Bemyndigelser, som kunne ligge mangan
Gang i Bestemmelsen af et enkelt Ord i Lov-
udkastet. Der kan vist være forskellige Men-
ninger om, hvilken Grad af Udførlighed det
er ønskeligt at give en Lov; jeg troer nu i det
Hele, at jo kortere man kan gjøre den, desto
bedre er det. Ligeledes kan der være forskjel-
lige Meninger om Motiveringens Udførlighed